

ærede Kollega, Finansministeren, der har stillet i Udsigt, at de finansielle Forhold nu er saadanne, at man muligvis kunde tænke paa at gaa til noget større Beløb. Men det ærede Medlem ved tillige, at først skal vi have bygget Vejle-Give-Herning-Banen, og det har ikke været Forudsætningen, at vi skulde bygge to Baner paa een Gang. Naar der i Aar er foreslaaet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Funder-Bramminge-Banen, anser jeg derfor denne Bevilling for at være paa dette Tidspunkt fuldt tilstrækkelig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dobbeltspor skal jeg blot gøre den korte Bemærkning, at naar der er foreslaaet Anlæg af Dobbeltspor mellem Aarhus og Hasselager, hænger det i ingen Henseende sammen med Spørgsmaalet om at anlægge Dobbeltspor paa den østjydske Bane i Almindelighed. Nej, det hænger — som der gøres, synes det mig, fyldig og god Rede for i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget — sammen med, at Banen gaar op ad en lang og temmelig stejl Bakke fra Aarhus til Hasselager, hvor mange Tog undertiden kommer efter hverandre, og dette Forhold medfører ofte, at Eksprestogene Syd fra maa blive holdende i Skanderborg og vente paa, at de førstnævnte Tog skal klatre op ad denne Bakke, for overhovedet at kunne passere. Nu siger det sig selv, at det er ikke morsomt med den Slags store Forsinkelser. Det er et Forhold, som de rejsende meget daarligt finder sig i i vore Dage, og det maa man søge at afbøde paa bedste Maade, men det kan kun afbødes ved, at man lægger et Dobbeltspor paa den nævnte Strækning. Lige saa lidt har det Stykke Dobbeltspor, som bliver anlagt ved Vejle Station, det mindste med Spørgsmaalet om Anlæg af Dobbeltspor paa den østjydske Bane i Almindelighed at bestille ud over dette, at man har fundet det nødvendigt paa et Tidspunkt, da man udvidede Vejle Jernbanestation, at ekspropriere disse Arealer og sikre dem for Fremtiden.

Det ærede Medlem berørte ogsaa Spørgsmaalet om de frigjorte Arealer ved Københavns gamle Banegaard. Angaaende dette Spørgsmaal har jeg givet Svar i mine Bemærkninger til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen).

Endelig spurgte det ærede Medlem mig om Virkningerne af Loven om Jernbaneskyld. Her maa jeg til min store Beklagelse sige, at disse Virkninger ikke er gode, idet Lovens Forudsætninger ikke i nogen Henseende er fyldestgjorte. Paa

Budgettet er Indtægterne af Jernbaneskyld kalkuleret til et saa lille Beløb som 20,000 Kr., og man behøver i Grunden blot at nævne dette Beløb, saa har ærede Medlemmer af dette Ting med det samme en fuldstændig Forstaaelse af, hvor daarligt denne Lov virker. Naar Virkningen er blevet saa daarlig, som Tilfældet er, hænger det efter min Mening sammen med, at Kommissionens Forslag ikke blev gennemført saaledes, som det blev vedtaget i Kommissionen, men at Loven paa Rigsdagen undergik en Forandring af en saadan Beskaffenhed, at den i Virkeligheden er blevet virkningsløs med Hensyn til forøgede Indtægter for Staten og de interesserede Kommuner. Jeg har derfor under Overvejelse at fremsætte for Rigsdagen, naar jeg mener, at Lejligheden dertil er passende, Forslag til Ændring af Loven, sigtende til at føre den tilbage til den Skikkelse, hvori den forelaa fra Kommissionens Haand, og jeg tror, at hvis det kan lykkes at føre en saadan Ændring gennem Rigsdagen, vil Loven kunne komme til at virke efter sin Hensigt.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) anstillede en Række Betragtninger over, at Pladsforholdene paa Dampfærgerne var alt for indskrænkede for 3die Klasse. Det er et Forhold, som er Genstand for min Opmærksomhed, og jeg skal henvise til, at ved de senest byggede Dampfærger har man ogsaa taget Sigte paa at faa lavet bedre Plads for 3die Klasse, end man har haft paa de tidligere Færger. Jeg tror, at paa de nyeste Dampfærger er der mindre Grund til at klage over, at 3die Klasse ikke har gode Lokaler, og jeg vil bestræbe mig for i alle Tilfælde, hvor der skal foretages Nyanskaffelser, at der bliver taget mere Sigte paa at gøre det bekvemt for 3die Klasse, end det hidtil er sket. Men det siger sig selv, at det er meget vanskeligt at forandre de gamle Dampfærger, idet det ikke er med en Dampfærge som med et Hus, at man kan tage en Væg ned her og føre en anden op der. Ved en Dampfærge gaar det ikke saa let, der er man snart sagt henvist til at blive ved den Indretning, der oprindeligt var tilvejebragt.

Det ærede Medlem henstillede til mig, at jeg maatte være opmærksom paa i videst muligt Omfang at afskaffe Niveauoverkørslerne, og udtalte sin Beklagelse over, at man syntes at være standset med dette. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det ikke er Tilfældet, man er ikke